

Határtalanul

Erdély

7. évfolyam

PROJECTNAPLÓ
Martfűi József Attila
Általános Iskola
2014.

Előkészületek..... ELŐKÉSZÍTŐ ÓRA, ISKOLAI VETÉLKEDŐ

A pályázatra való jelentkezésünk elsődleges oka az volt, hogy a MEGISMERJÜK a magyarságunk történetét, kultúráját, helyét a mai Európában.

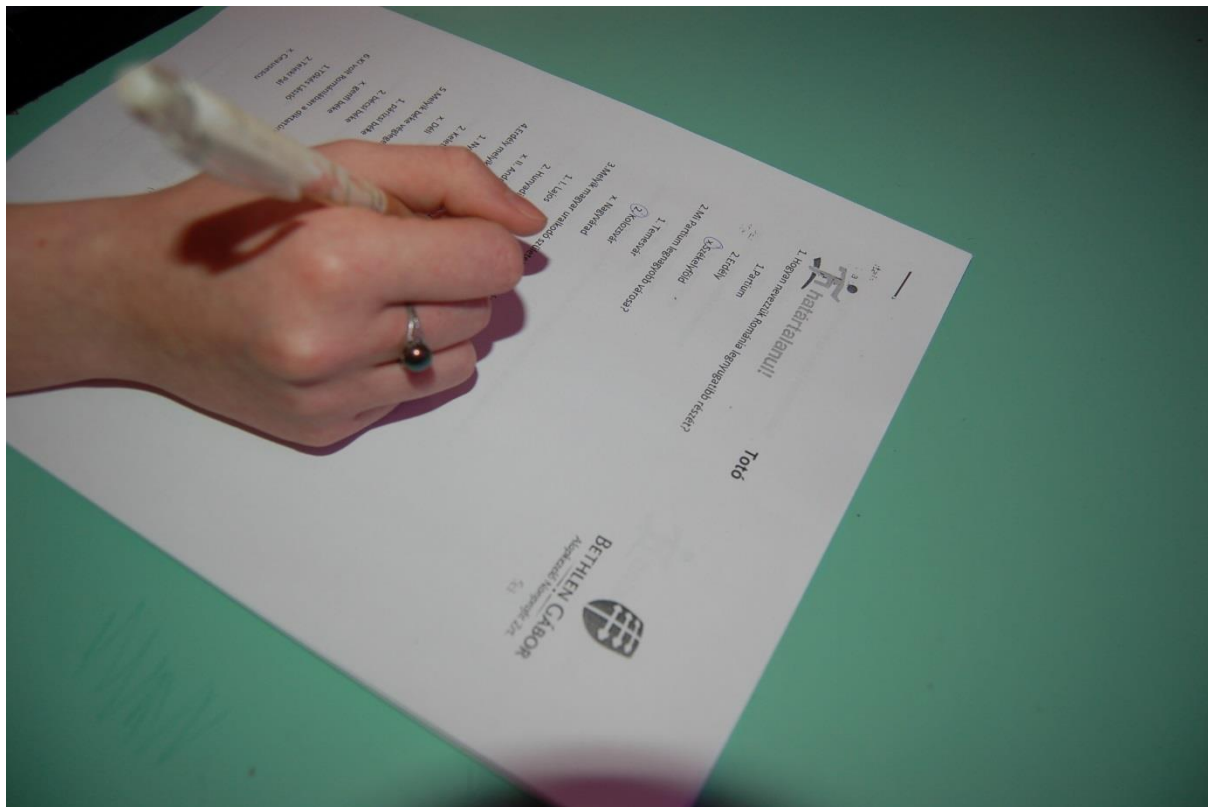
A pályázat elnyerése után a tanár nénik elsődleges feladatnak tekintették, hogy tudassák velünk, a szüleinkkel, a többi tanárral, hogy ez az utazás sok szempontból más lesz, mint amit tanulmányaink alatt megszoktunk. Egy határon túli országba utazunk, ahol sokan értik, beszélnek a magyar nyelvet, ahol magyar költők, írók éltek, ahol ma is sok magyar anyanyelvű, magyar nemzetiségű ember él. Mi eddig a 7. évfolyamig csekély ismereteket szerezhettünk Erdély történelméről, irodalmáról, kultúrájáról. Ehhez igazodva állították össze a kirándulást megelőző előkészítő órákat. Igyekeztek életkorunkhoz igazodva összeállítani a foglalkozások anyagát, melyek felölelik Erdély történelméről a

legrégebbi időtől napjainkig. A történelmi tények mellett természetesen kitértünk az ott élő emberek hagyományaira, szokásaira is. Fontos tartották, hogy megismerjük, azokat a helyszíneket, amelyeket majd láthatunk. Az utazás során érintett városok nevezetes épületeit, szülőtteit diasorokon mutatták be nekünk. A feladatunk, az volt, hogy ezeken az órákon jegyzeteljünk, s minél több ismeret maradjon a birtokunkban.

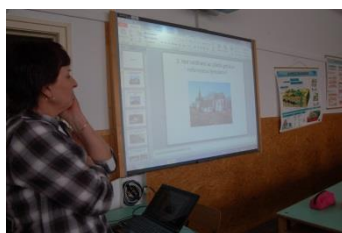

A foglalkozások anyagából készített vetélkedőt megelőzte egy ún. ismétlő, összegző óra. Ezen az órán még csoportban dolgoztunk, újra megnéztük a képeket, térképeket, közösen elemeztük az ismereteket.

A következő alkalommal már egyénileg kellett megválaszolni a kérdéseket. Két feladatot oldottunk meg.

Az első egy TOTO kitöltése volt, amely nem okozott gondot, rövid idő alatt, kevés hibával oldottuk meg. A másik feladat már nehezebbnek bizonyult, hiszen a kivetített képekről kellett leírni, hogy melyik várost, emlékművet, épületet stb. látjuk. Könnyítésképpen a megoldás előtt még egyszer levetítették a diasort, közösen megbeszéltük, majd válogatva a képanyagból kellett elkészíteni a feladatot. A vetélkedő nagyon kellemes hangulatú volt, s eredményesen zárult.

KIRÁNDULÁS ERDÉLYBEN

Az erdélyi kirándulás első napja

Szeptemberben tudtuk meg, hogy a hetedikesek Erdélybe látogathatnak a „Határtalanul” pályázat segítségével. Mindenki nagyon örült a hírnek. Március elején Anikó néni, Ági néni és a két Erika néni bemutatót tartott nekünk Erdély történelméről. A diavetítéseken sok szép templomot és különféle épületeket láthattunk. Rengeteg új ismerettel gazdagodtunk. Az itt szerzett tudásunkról egy vetélkedőn adhattunk számot. Már mindenki nagyon izgult és várta a kirándulást. Az indulás előtt két nappal már bepakoltunk mindent a bőröndbe.

Elérkezett a várva várt nap: 2014.03.13.-a. Nagy izgalommal keltünk fel. Az iskola előtt vártuk az emeletes buszt. Fél 7 kor elindultunk. 10 óra körül értünk az országhatárra, ahol mindenki okmányát ellenőrizték.

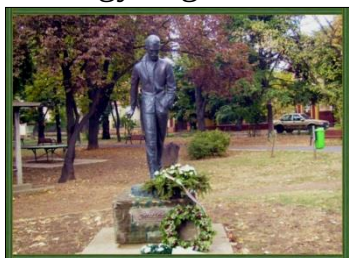

Megkezdődött az erdélyi körutazás. Első állomásunk Nagyvárada volt. Itt csatlakozott hozzánk Judit néni, az idegenvezetőnk, aki először a Szent László templomot és a kanonok sort mutatta meg nekünk. A helyi tiszteletes ismertette a templom történetét.

Látogatást tettünk a kincstárba is, ahol több egyházi ereklye között őrzik Szent László hermáját. Ez egy ezüstözött mellszobor, melyben megtalálható koponyacsontjának egy darabja. A legenda szerint ebben, a templomban van eltemetve Szent László királyunk.

Innen gyalog indultunk a püspöki palotához, az utunk a Petőfi Sándor parkon átvezetett, ahol József Attila szobrát néztük meg. Itt Judit néni felhívta a figyelmünket arra, hogy a szobor lendülete az előrehaladást fejezi ki. Az emlékmű egy helyi szobrász- művész alkotása.

Elérkeztünk a püspöki palota parkjába és mellette láthattuk a kanonok sort is. Az egyik utcában Nagy Sándor József aradi vértanú emléktáblájánál emlékeztünk.

A Körös-parti rövid pihenő után megnéztük a Sas Palotát, Szigligeti Ede mellszobrát és a nevét, viselő színházat, amely ma Állami Színház.

Folytattuk utunkat a Királyhágó felé. Királyhágót „Erdély kapujának” nevezik. Itt egy pihenőben megálltunk, ahol gyönyörködhattunk a szép panorámában és történelem órát tartottunk.

Következő megállónk Bánffyhunyadon volt. A város nevezetessége a református templom, amely gótikus stílusban épült. Megcsodáltuk a kazettás mennyezetet, amelyet kézzel festettek.

Gyönyörködtünk a gyönyörű kézimunkákban, melyek a hívők adományai. Idegenvezetőnk ismertette a Kalotaszegi hímzés színvilágát és annak jelentését.

A templomkertben láthattuk a Szent Koronát mintázó Millenniumi Emlékművet.

Estefelé érkeztünk
Kalotaszékre, ahol
először a református
templomot tekintettük meg. A
házigazdák már izgatottan
vártak. A családok szeretettel
fogadtak minket. Körülbelül
egy órát beszélgettünk velük,

megismertük az erdélyi emberek életét. Megtudtuk, hogyan őrzik
hagyományainkat: a népviseletet és a néptáncot.

Meglepve halottuk, hogy több szállásadó is járt már Martfűi táncbör
keretében.

Vacsoránkat a hagyományörző Püspök
Vendéglőben fogyasztottuk el, ahol étkezés
közben láthattuk a helyi kézművesek régi és
új remekeit. A vacsora kiadós és finom volt.
Este a szálláson sokat nevettünk és
beszélgettünk a nap élményeiről.

Az erdélyi kirándulás második napja

A reggeli ébredés után, a csodálatos reggelit követve kicsit álmosan, de annál lelkesebben öltöttük magunkra ünneplő ruhánkat. Izgatottan vártuk a gyerekekkel való találkozást, az ünnepséget. Az ünnepség előtt a Kalota patakhoz indultunk, ahol Ady Endre verseit szavaltuk és koszorút helyeztünk el az emlékműnél.

Siettünk a Kultúrotthonhoz, ahol már igazi ünnepi hangulat várt minket. A helyszín igazi kávéházzá alakult, a gyerekek ünneplőbe, népviseletbe nagyon kedvesen és izgatottan fogadtak bennünket. Az igazgató bácsi és a tanárok beinvitáltak bennünket, mi az ismerkedéssel töltöttük a kezdésig az időt.

Pajtásaink beszámoltak az ünnepség menetéről, a történelmi vetélkedő eredményeiről.

Az ünnepség nagyon szép volt, hallhattuk a Hazám, hazám c. áriát is, mely ebben a környezetben nagyon megható volt. Az ünnepség zárásaként elénekeltük a himnuszt, majd búcsúztunk és elindultunk Válaszútra.

Itt először csoportokban néztük meg a néprajzi múzeumot, ahol sajnos nem engedték, hogy fényképeket készítsünk. Csoportokban engedtek be bennünket, a többiek addig a helyi iskola gyerekeivel ismerkedtek, beszélgettek. Nagy örömünkre találkoztunk Kallos Zoli bácsival is, akit felköszöntöttünk születésnapja alkalmából. A múzeum előtt jóízűen fogyasztottuk el ebédünket.

Ezt követően megnéztük a Bánffy kastélyt, majd elindultunk Méra felé.

Mérán megnéztük a Bivalymúzeumot, ahol több mint száz kolompot gyűjtött össze a bácsi.

Már késő délután volt és nagyon sietnünk kellett Kolozsvárra. Itt a házsongárdi temetőnél emlékeztünk meg a szabadságharc katonáiról, majd a Báthory István Líceum pár diákjával találkoztunk. Megnéztük Mátyás szülőházát és lovas szobrát is. Szomorúan tapasztaltuk, hogy teljesen ránk esteledett, így Körösfőn csak nagyon rövid időt tudtunk eltölteni. Tíz órára értünk haza a vacsorára, ahol a gyerekek már nagyon vártak minket, mert izgultak, hogy elvesztünk. A jóízű vacsora és beszélgetés közben megnéztük a csodálatos helyi népviseletet és néptáncot is.

Az erdélyi kirándulás harmadik napja

A harmadik napon is nagyon korán keltünk, hogy minden programunk beleférjen a napba. Ismét nagyon finom reggelit kaptunk szállásadóinktól és nagyon szomorúan búcsúztunk el tőlük.

Rohantunk a buszhoz, mert Zilah felé vettük az irányt. Itt először a Wesselényi kollégiumot, majd Wesselényi szobrát néztük meg. Megkoszorúztuk a szobrot, majd elszavaltuk a szózatot is. Tovább indultunk Nagykároly felé, amit már nagyon vártunk.

A Károlyi kastély csodálatos épület. Rengeteg kiállítás, mindenféle jellegű szoba és nagyon szép park tartozik hozzá. A kastélyban nagyon aranyos volt az idegenvezető bácsi, minden zegzugáról mesélt a kastélynak. Nagy ámulattal néztük és hallgattuk, hogyan készülnek az ünnepségre a kastély dolgozói, hogyan díszítik fel ünnepi díszbe az épületet.

Végignéztük a több mint tíz csodálatos szobát, a kiállításokat is.

Ezután a nyárfaligetben sétáltunk, ahol megnéztük a Petőfi szobrot, verseltünk is kicsit, megnéztük az Arany szarvas fogadót is. Beszélgettünk a Bibliáról, majd a katolikus templomot néztük meg.

Utána szélvihar sem szegte kedvünket, felkerestük Ady iskoláját és a városházát is, ahol Kölcsey Ferenc volt régen a jegyző. Itt elszavaltuk a Himnusz és szomorkodtunk nagyon, mert indulnunk kellett haza....

ÉRTÉKELŐ ÓRA

Nagyon szomorúan indultunk el délután az értékelő órára. Szerettünk volna még Erdélyben lenni, a kirándulást meghosszabbítani. Sokat beszélgettünk az élményeinkről, a barátságokról, amik ott szövődtek, izgatottan mutogattuk iskolatársainknak a fényképeket. Sokat tanultunk, tapasztaltunk a világról. Megértettük a mi is az a nemzeti összetartozás.. Szomorúak voltunk, mert jövőre már nem mi mehetünk, hanem a mostani hatodikosok.

Az értékelő órán Kriszti néni beszélt az út tapasztalatairól, hasznosságáról, majd Bogi mutatta be a három nap élményeit. Kivetítón élhettük meg újra az előkészítő óra és a kirándulás élményeit. Tanáraink is bekapcsolódtak az ezt követő munkába.

A csoportok a tanárok részvételével, véletlenszerűen lettek szétosztva, nem egy osztályba járok is egy asztalhoz kerülhettek. A munka három tanteremben folyt.

Húznunk kellett egy témát az alábbiakból és azt kellett feldolgoznunk: 1. Csoport: a magyarság helyzete Erdélyben, 2. Csoport: az út legmeghatározóbb tapasztalatai, 3. Csoport: a nemzeti összetartozás érzésének erősítését szolgáló tényezők a tanulmányi kirándulás során.

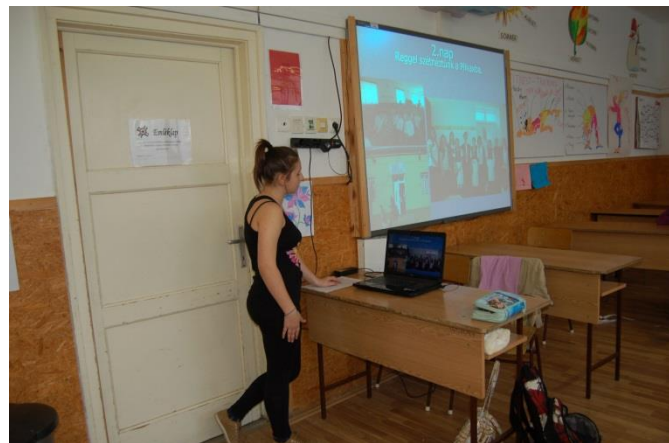
A témát a csomagolópapír közepére kellett ragasztanunk, együtt gondolkodva gondolattérképet kellett készítenünk az adott feladatról.

A feladatra 20 percünk volt, így nagyon össze kellett dolgoznunk, koncentrálnunk kellett a gondolatainkra. A feladat végeztével a csoportok egymásnak mutatták be az elkészült projecteket a kísérő nevelők segítségével. Balázsék bemutatója nagyon megható volt, ők kiemelték, hogy milyen rossz lehet azoknak az embereknek, akiknek román és magyar nevet is használniuk kell egyszerre.

BEMUTATÓ ELŐADÁS

A bemutató előadásra is nagyon készültünk. Tanáraink és mi is izgatottan vártuk, hogy mit szólnak a kicsik az élményeinkhez. A bemutató előadás szintén három helyszínen folyt, mert egy terembe nem fértünk be. Minden terembe egy tanár néni/Feri bácsi és Kriszti néni mutatta be mi is fog történni. Bogi ismét megmutatta milyen szép PowerPointot készített a kirándulás élményeiről. Nagyon izgalmas volt, mert a gyerekek kérdéseket tettek fel nekünk az előadás közben és utána is.

TÉMANAP

A témanap a tavaszi szünet előtt került megrendezésre. Nagyon sok előkészület előzte meg, de szomorkodtunk is, mert ez volt a legutolsó rendezvény, ami a határtalanul pályázat keretében valósult meg. Mindig emlékezni fogunk ezekre a csodálatos hónapokra. Tanáraink, az énekkar, az irodalom-birodalom szakkör, néptánc tanárok, iskolánk többi tanulója mind-mind bekapcsolódtak ebbe a szép délelőtti és délutáni. A témanap menete a következő volt: iskolai megemlékezés az irodalmi színpad és énekkar műsora által (erdélyi népdalok, népi játékok, erdélyi írók-költők művei), kiselőadás iskolánk tanulói számára Erdély nagyjairól Kiss Dárisz 7.c osztályos tanuló előadásában, fényképes tablókészítés, kiállítás és elhelyezésük iskolánk folyosóján, Kalotaszegi tánc ház és dramatikus játékok tanulása, Mit tudtunk meg Erdélyről? c. vetélkedő iskolánk tanulói számára, Nemzeti összetartozás-barátság lánc készítése az iskola "körbekerítése".

Intézményünk többi diákja legjobban a nemzeti barátság-összetartozás lánc elkészítését, az iskola körbekerítését élvezte. Dárisz előadása is nagyon jól sikerült, a tablókat mindenki megcsodálta. Többen megálltak, megszólítottak minket és az élményeinkről kérdeztek. Természetesen a Ki tud többet Erdélyről vetélkedőt a hetedik b osztály nyerte. Az irodalmi szakkör előadása nagyon vicces volt, főleg a csúfolódós játékok.

A kalotaszegi táncokat a kicsik is megtanulták, az énekkar előadásából nekem a Csitári hegyek alatt c. dal tetszett legjobban.

A Témanap nagyon jól sikerült, inspirálta a hatodikosokat és tanáraikat a pályázat beadására, hisz ők is megértették és megismerték ezt a csodálatos élményt, amiben részünk volt. KÖSZÖNJÜK HATÁRTALANUL!!!!!!!!!!!!!!

